

1. Информация за процедурата

Конкурс за *интердисциплинарна* академична длъжност *професор* в Американския университет в България в област **2. Хуманитарни науки**, професионални направления **2.2. История и археология** и **2.3. Философия**, обявен в Държавен вестник, брой 80, 24 септември 2021 г.

Тази рецензия се основава на Закона за развитие на академичния състав в Република България, правилника за прилагането му, вътрешните правила и регламенти на Американския университет в България, сред които спада **процедурата за хабилизация**, както и върху допълнителните изисквания за процедурата, публикувани на сайта на Американския университет в България.

Кандидат: *Д-р Диего Лучи*, Американски университет в България

Изготвил рецензията:

Рикардо Потсо
Ръководител на катедра „История на философията“
Университет „Тор Вегата“, Рим
Вицепрезидент на Международния философски институт
Обикновен член на Папската академия за обществени науки

2. Критерии за допускане до конкурс

2.1

Кандидатът д-р Диего Лучи **отговаря** на изискванията за академичната длъжност „професор“, съдържащи се в Приложение 1 на този документ. Заключение се основава върху решението на комисията по допускане до конкурс към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

2.2

Кандидатът д-р Диего Лучи **отговаря** на допълнителните изисквания за интердисциплинарната длъжност „професор“, съдържащи се в Приложение 2 към този документ. Заключение се основава върху решението на комисията по допускане до конкурс към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

2.3

Изследователската дейност на д-р Диего Лучи **отговаря** на изискуемия според минималните национални показатели общ брой точки за академичните длъжности „доцент“ и „професор“. Заключение се основава върху решението на верификационната комисия към Американския университет в България и върху предоставените от д-р Лучи документи.

3. Оценка на кандидата

С огромно удоволствие приех молбата на президента на Американския университет в България да участвам с рецензия в хабилитационната процедура с кандидат Диего Лучи по конкурс за длъжността „професор“ в професионални направления „2.2 История и археология“ и „2.3 Философия“, които спадат към област на висше образование „2. Хуманитарни науки“ според Закона за развитие на академичния състав на Република България и според изискванията на хабилитационната процедура, приети от Американския университет в България.

Познанството ми с Диего Лучи е дългогодишно, тъй като първата ни среща се състоя по време на неговата постдокторска специализация в Центъра на Бостънския университет в Падуа. Запознахме се в този град през пролетния семестър на 2004 г., когато той, заедно с Паоло Бернардини и Гади Лузато Вогера, организира научната сесия *La Memoria del male: Percorsi tra gli stermini del Novecento e il ricordo* (Padova, Cleup, 2006). На тази сесия аз представих доклад за Лудвиг Клагес, Мартин Хайдегер и Роберт Музил. Запазил съм топли спомени от оживените дискусии по време на това двудневно събитие. Продължихме да поддържаме връзка и след като той си тръгна от Падуа, за да започне работа в Американския университет в България през 2006 г. От 2004 г. насам постоянно обменяме мнения по свързани с историята на идеите въпроси. През 2017 г. Диего Лучи ме покани да изнеса доклад за Имануел Кант на организираната от него в Благоевград сесия на Дружеството за история на идеите (30 май – 1 юни), проведена за пръв път в България и преминала под заглавието „Преосмисляне на ролята на религиозната вяра за изграждането на модерността“ (*The Rethinking of Religious Belief in the Making of Modernity*).

Изследователските интереси на Диего Лучи са разностранни и макар че са свързани най-вече с ранномодерната история, те се простират в различни векове. Във фокуса на вниманието му попадат следните теми: английският деизъм, ранномодерният скептицизъм, историята на англофилството, теории за естествения закон, теории за религиозната толерантност, протестантските богословски школи, историята на антитринитарианството, библейската херменевтика през ранномодерния период, патристиката през ранномодерния период, християнската хебраистика през ранномодерния период, а също така еврейско-християнските и еврейско-нееврейските отношения.

Ударението в научните трудове на д-р Лучи пада върху философията и историята на идеите през XVII и XVIII в. Той предлага изцяло нова интерпретация на историята на деизма, като прави разграничение между тесния и широкия подход към темата. В своите научно издържани анализи Лучи ясно заявява, че въпросът за стесняване на твърденията идва преди възможността за съждение. Логиката на теоретичните съждения прави възможно единството на всички критически проекти, като изгражда структурата, върху която да стъпи моралното съждение. Интересно е да се отбележи, че според Диего Лучи Локовата теория за личната идентичност е съвместима с неговото разбиране за покаянието. Лучи анализира възгледите на Лок за смъртта на душата и за възкресението на мъртвите в Деня на страшния съд, когато ще превъзмогнем смъртта с помощта на божествено чудо. Само покаяните се вярващи обаче ще бъдат допуснати до вечното блаженство, а грешниците ще бъдат унищожени. Мортализмът на Лок, съчетан с неговия агностицизъм по отношение на онтологическата същност на мислещите субстанции или на душите, има важна роля в несубстанциалния разказ за личната идентичност, тъй като отхвърля времевата непрекъснатост на душата между физическата смърт и възкресението, а също така не приема възкресението на тялото. За да докаже, че възгледите на Лок за спасението са съвместими с теорията му за личната идентичност, Диего Лучи се спира на Локовата сотериология, която определя покаянието и подчинението, вярата и добросъвестното изучаване на Светото Писание като необходими условия за спасението.

Научната продукция на Диего Лучи включва три монографии, публикувани в престижни издателства. Първата му монография, „Светото Писание и деизмът“ (Scripture and Deism, Lang, 2008), представлява изложение в рамките на 236 страници върху свързаната с библейската критика дейност на британските деисти. Втората монография, „Евреите, начини на употреба: четири проекта от XVIII в. за еманципацията на европейските евреи“ (The Jews, Instructions for Use: four eighteenth-century Projects for the Emancipation of European Jews, Boston, 2012), излиза четири години по-късно и е написана в съавторство с Паоло Бернадини. Това е значимо изследване, което се простира върху 214 страници. Върховото постижение на Лучи безспорно е монографията „Християнството на Джон Лок (Locke's Christianity) (244 стр.), публикувана от престижното издателство на Кеймбриджкия университет през 2021 г. и номинирана за наградата за книга на 2022 г.,

върчвана от *Journal of the History of Philosophy*. Номинацията идва от самото издателство. Носителят на наградата ще бъде обявен през декември 2022 г. Резултатът от една друга номинация ще стане ясен преди това: книгата на Лучи за Лок е включена в съревнованието за наградата „Ричард Л. Грийвс“, която ще бъде присъдена през юли 2022 г. Важно е да се отбележи, че и в трите монографии авторът използва изводите от свои статии, които е публикувал отделно на други места, но съвсем очевидно е, че тези изводи са изцяло преработени, преди да бъдат включени в книгите. Освен това сравнителният анализ на формата и съдържанието на докторската дисертация на Лучи и първата му монография (аз щателно направих такъв анализ) показва, че книгата не е просто превод на английски на италианския текст на дисертацията. Става дума за напълно различно произведение, чието завършване е отнело цели четири години.

Що се отнася до статиите, прави впечатление поредицата от публикации в значими списания, като в този забележителен списък влизат двама и седем реферирани научни текста. Сред тях бих отчел следните шест заглавия: „Общото между основаващата се върху съзнанието теория за личната идентичност на Лок и неговата сотериология“ (“Reconciling Locke’s Consciousness-Based Theory of Personal Identity and His Soteriology,” *Locke Studies*, 20 (2020), 1-39, излиза първо онлайн); „„Бог не действа на случаен принцип и не се намесва без необходимост“: провиденциалистки деизъм и отрицание на чудесата при Уоластън, Тиндал, Чъб и Морган“ (““God does not act arbitrarily, or interpose unnecessarily”: Providential Deism and the Denial of Miracles in Wollaston, Tindal, Chubb, and Morgan,” *Intellectual History Review*, 25 (2015), #2, 167-189) (в съавторство с Джефри Р. Уигълсуърт); „Скептическа атака от XVIII в. спрямо рационалното богословие и и позитивната религия: „Християнството не се основава на аргументи“ от Хенри Додуел Младши“ (“An Eighteenth-Century Skeptical Attack on Rational Theology and Positive Religion: ‘Christianity Not Founded on Argument’ by Henry Dodwell the Younger,” *Intellectual History Review*, 23 (2013), #4, 453-478); „Върху деизма: опит да се разреши противоречието в интерпретациите“ (*Nuova Rivista Storica*, 94 (2010), #1, 157-170); „Юдаизъм и естествена религия във философията на Уилям Уоластън“ (“Judaism and Natural Religion in the Philosophy of William Wollaston,” *British Journal for Eighteenth-Century Studies*, 30 (2007), #3, 363-387).

Количеството и качеството на публикациите на Диего Лучи е впечатляващо, като за тяхното влияние в академичната общност свидетелстват цитиранията, изброени в съответствие с минималните научни показатели (1070 точки). В Google Scholar Лучи има профил със 171 посещения. Тук следва да се отбележи, че както казва Андреа Бонакорзи, засега все още важи фактът, че „не разполагаме с пълномащабна теория за научните практики на учените в областта на обществените и хуманитарните науки... Съществуват критерии за качество, приети в академичните общности, но предстои дълъг процес на обсъждане и доизясняване, за да се формулират тези изисквания и да се представят в прегледна форма в публичното пространство („Оценяване на изследователската дейност в областта на обществените и хуманитарните науки: уроци от италианския опит“) (The Evaluation of Research in Social Sciences and the Humanities: Lessons from the Italian Experience. Cham: Springer Nature, 2018, p. viii).

В обобщение искам да кажа, че научната продукция на Диего Лучи е забележителна. Не бива да се пропуска фактът, че той пише на два езика, което увеличава международния отзвук на текстовете му. Международната му репутация в неговото поле е несъмнена. Неоспоримо е също така, че книгите и статиите на Диего Лучи върху английския деизъм поставят началото на едно преосмисляне на английските деисти като личности, изградили сложен и систематичен проект. Що се отнася до оригиналните, нови приноси в трудовете на кандидата, следва да се каже, че Диего Лучи дръзко се противопоставя на редица широко застъпени в проучванията върху XVIII в. възгледи относно разделението между философия и религия. Следвайки начертания от Фирпо, Израел и Велтри път, Диего Лучи доказва, че британската философия има огромно значение за оформянето на нашето разбиране за религиозна свобода. В същото време изследванията на Лучи се простират далеч отвъд религиозните теми. Безспорно е, че в тези изследователски посоки Лучи има статут на първопроходец в съвременния философски дебат.

Накратко казано, текстовете на Лучи са отправна точка за учени от цял свят. Трудно можем да се сетим за по-новаторска фигура в академичния разговор в контекста на межкултурната философия. Надявам се да продължи да следва мисията на Американския университет в България за сътрудничество с видни представители на световната философска общност с цел да се постигне обмен на идеи и практики.

Що се отнася до качествената оценка на дейността на кандидата извън обхвата на минималните научни показатели, правят впечатление редица сфери, в които Диего Лучи е получил признание: наградата на Американския университет в България за изследователска дейност (2021 г.); наградата „Козмина Танасою“ за отлично преподаване на Американския университет в България, връчена за пръв път на него през 2017 г.; наградата за цялостен принос на Академията за алтернативни награди (студентски клуб към Американския университет в България) (2016 г.); приет е за член на Кралското историческо дружество през 2015 г.; приет е за почетен член на Дружеството на Phi Beta Delta през 2008 г.; почетна грамота към наградата „Магна Карта“, Магна Карта Университатум.

Списъкът с грантове и стипендии в биографията на Диего Лучи свидетелства за способността му да привлича средства за изследователската си дейност: стипендия за утвърдени изследователи, осигурена от фондация „Александър фон Хумболт“ съвместно с фонда „Изследователски стипендии за опитни учени“ на Центъра за академични изследвания „Маймонид“ към Хамбургския университет (март-юли 2021 г.); стипендия за утвърдени изследователи, осигурена от фондация „Александър фон Хумболт“ съвместно с фонда „Изследователски стипендии за опитни учени“ на Центъра за академични изследвания „Маймонид“ към Хамбургския университет (феврури-юли 2018 г.); стипендия към Института за хуманитарни изследвания към Букурещкия университет (март 2017 г.); стипендия, осигурена от Центъра за академични изследвания „Маймонид“ към Хамбургския университет (ноември 2015 г.); стипендия, осигурена от Института за исторически изследвания към Националния център за история, Факултет за академични проучвания, Лондонски университет (март-май 2014 г.); стипендия към библиотека „Гладстон“, Хауордън, Уелс, Великобритания (февруари 2014 г.); изследователска стипендия към катедра „История и философия на правото“, Университет на Инсубрия (август-ноември 2009 г.); изследователски грантове в Централния държавен архив в Прага и в Центъра за италиански и европейски проучвания към Бостънския университет (юни 2005 г.); гост изследовател в Централната библиотека на Калфорнийския университет и стипендия към Лондонския „Юнивърсити Колидж“ (юни-август 2004 г.); изследователска стипендия „Примо Леви“ към Центъра за италиански и европейски проучвания и

стипендия „Ели Уизел“ към Центъра по хебраистика на Бостънския университет (януари-юни 2004 г.).

По отношение на членството в професионални организации в областта на кандидата, отново имаме свидетелства за забележително широк набор от дейности: председател на организационния комитет на конференцията на Дружеството за проучвания върху Джон Лок (2022 г.); член на редакционната колегия на *Journal of Early Modern Studies*, издание на Zeta Books и Центъра за изследвания на основите на модерната мисъл към Букурещкия университет (2021 г.- понастоящем); член на редакционната колегия на поредицата „Изследователски погледи върху ранномодерните култури в млада Европа“ (“Research Perspectives in Early Modern Cultures of the Younger Europe,” Brill (Leiden)) (2021 г. - понастоящем); член на редакционната колегия на поредицата *Studi Lokiani*, издание на ETS, Пиза (2021 г.-понастоящем); съредактор на *Studi Lockiani. Ricerche sull’età moderna*, издание на ETS, Пиза (2020 г.- понастоящем); член на редакционната колегия на поредицата „Идеи без граници: проучвания върху транснационалната история на идеите“ (Routledge (London and New York) (2019 г.- понастоящем); член на редакционната колегия на списанието „Философия“, издание на Азбуки (2019 г.- понастоящем); член на журито към докторската програма „Хуманитарни науки“ към университета на Киети и Пескара „Габриеле д’Анунцио“, катедра „Философия и педагогика“ (2017 г.-понастоящем); член на изпълнителния комитет на Международното дружество за история на идеите (в качеството му на организатор на конференцията на дружеството през 2017 г.) (2017-2018 г.); член на редакционната колегия на Годишника на катедра „Философия и политология“ към Югозападния университет „Неофит Рилски“ (2016 г. – понастоящем); председател на организационния комитет на конференцията на Международното дружество за история на идеите, проведена през 2017 г.; член на редакционната колегия на поредицата *Parva Historica*, издание на Mimesis Edizioni (Милано и Удине) (2015 г. - понастоящем); член на международния консултантски борд на *S&F-Scienza e Filosofia*, онлайн списание, публикувано от катедра „Хуманитарни науки“ към Неаполския университет „Федерико II“ (2012 г.- понастоящем); член на научния консултантски екип на „Редовния семинар по етика“ към Неаполския университет „Федерико II“, катедра „Обществени науки“ (2009 г. - понастоящем); член на

редакционната колегия на онлайн списанието *Crisi e conflitti* (2005-2009 г.);
съпредседател на *Istituto Italiano per gli Studi Europei*, Giugliano в Кампания (2001 -2003 г.).

В обобщение искам да кажа, че високото равнище на постиженията на Диего Лучи е очевидно, като сред тях се откроява репутацията му на изследовател на свързаните с деизма, историята на идеите и философията теми. Съвсем естествено той се радва на признание от страна на своите колеги, които го канят да изнася лекции в реномирани учебни заведения като Бостън Колидж, колежа „Уилям и Мери“, Католическия университет на Светото Сърце в Милано, Хамбургския университет, Оксфордския университет, Куийнз Юнивърсити в Белфаст и Института за исторически изследвания към Лондонския университет.

Преподавателският опит на кандидата също е впечатляващ, тъй като широките му познания в областта на хуманитарните науки му позволяват да води курсове по различни теми, които излизат извън обсега на научните му интереси. Имах възможност да присъствам на негово занятие и смятам подхода му за изключително ефективен. Включените в документацията студентски оценки говорят сами за себе си. Не съм присъствал на изнесен от него доклад на конференция, но публикуваните текстове, особено този от конференцията в Благоевград, намирам за изключително силни.

Диего Лучи без съмнение е овладял езика на своята научна общност. Моите критически бележки са свързани с благопристойната му поместеност в приетите от неговата общност граници. Така например, освен че показва завидна ерудиция по отношение на наличната литература, той се впуска в пълно изложение на историята на деизма, от което зависи финалният му аргумент. Би могъл да направи цялостно многоезиково *begriffsgeschichtliche* изследване, като приложи въведените от Франко Морети нови инструменти (*Distant Reading*, Routledge 2013), които със сигурност знае как да използва. Като цяло моето впечатление е, че Диего Лучи умело борави с текстуални бази данни, като тази на CLARIN ERIC, Европейската изследователска инфраструктура за анализ на естествения език. За съжаление все още не се е опитал да разбуди водите на дисциплината, които ми се струват малко тихи.

В заключение, основавайки се на гореказаното, аз съм твърдо убеден в способността на Диего Лучи да прибави значим принос към дейността на Американския университет в България през идните години, които са особено важни, тъй като през юли

2024 г. предстои XXV-ят конгрес на философията в Рим. Този конгрес ще осъществи структурната промяна от диалог между културите към родената в диалог култура, за което настоява Ту Уейминг във великолепната си лекция, посветена на Уанг Янминг и изнесена на 18 август 2018 г. на XXIV-я конгрес на философията в Пекин.

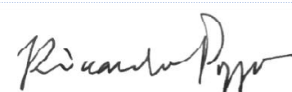
С пълна убеденост подкрепям кандидатурата на Диего Лучи за академичната длъжност „професор“.

Рим, 10 декември, 2021 г.

Изисквания за академичната длъжност „професор“**Изтрийте ненужното:**

ДА	Кандидатът има докторска степен;
ДА	Кандидатът е заемал длъжността „доцент“ поне шест години или има поне шестгодишен преподавателски опит в признати и акредитирани висши учебни заведения
ДА	Ако е вътрешен за Американския университет в България, кандидатът е получил положително финално становище за повишение в длъжност „професор“ след атестация, проведена според вътрешните правила на Американския университет в България, съобразени със законодателството на САЩ и изложени в Преподавателския правилник.
ДА	Кандидатът има публикувана монография
ДА	Ако кандидатът не е заемал длъжността „доцент“, придобита според българското законодателство, той е публикувал повече от една монография
ДА	Кандидатът има други изследвания, академични или приложни трудове
ДА	Нито една от представените за настоящата процедура публикации не повтаря публикациите, използвани за придобиването на докторска степен от страна на кандидата или за друга процедура за академична длъжност според българското законодателство;
ДА	Кандидатът не е бил уличаван в плагиатство за свое произведение
ДА	Кандидатът има преподавателски опит в признато и акредитирано висше учебно заведение
ДА	Кандидатът има опит при прилагането на интерактивни педагогически методи;
ДА	Кандидатът е преподавал поне две години на английски език във висше учебно заведение с преподаване на английски език.
ДА	Кандидатът е преминал поне една атестация за преподавателска, изследователска и административна дейност в признато и акредитирано висше учебно заведение, предлагащо образование в стил “liberal arts”. В атестацията са взети предвид и положителните оценки на студентите.

10 декември 2021

Допълнителни изисквания
за интердисциплинарната длъжност „професор“
в професионални направления 2.2. История и археология и 2.3. Философия

Допълнителни характеристики: Ранномодерна философия и история на идеите с фокус върху Англия и/или англоезичния свят.

Изтрийте ненужното:

Изследователска насоченост:

ДА	Философия на XVII и XVIII в. с фокус върху Англия и/или англоезичния свят
ДА	История на идеите през ранномодерния период и епохата на Просвещението с фокус върху Англия и/или англоезичния свят
ДА	Английската философска, политическа и богословска мисъл и нейното международно влияние
ДА	Видни англоезични философи и интелектуалци

Преподавателски опит:

ДА	История на философията с фокус върху времето след ранномодерния период
ДА	История на моралните и политическите теории с фокус върху времето след ранномодерния период
ДА	Философия и история на идеите през ранномодерния период и епохата на Просвещението
ДА	Обзорни и специализирани курсове по европейска история, философия, етика и политическа теория

10 декември 2021

Минимални национални показатели

Област 2. Хуманитарни науки

Професионално направление 2.1. Филология, 2.2. История и археология, 2.3. Философия, 2.4. Религия и теология

Група от показатели	Показател	Брой точки	Минимални изисквания				
			Доктор	Д-р на науките	Гл. асистент	Доцент	Професор
А	1. Дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор"	50	50	50	50	50	50
Б	2. Дисертационен труд за присъждане на научна степен "доктор на науките"	100	-	100	-	-	-
В	3. Хабиляционен труд - монография	100	-	-	-	100	100
Г	4. Публикувана монография , която не е представена като основен хабиляционен труд	100	30	100	-	200	200
	5. Публикувана книга на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор" или за присъждане на научна степен "доктор на науките"	75					
	6. Статии и доклади , публикувани в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация	30/n					
	7. Статии и доклади , публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове	10/n					
	8. Студии , публикувани в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация	45/n					
	9. Студии , публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томове	15/n					
	10. Публикувана глава от колективна монография	20/n					
	11. Съставителство на речници (само за 2.1)	40/n					

Група от показатели	Показател	Брой точки	Минимални изисквания				
			Доктор	Д-р на науките	Гл. асистент	Доцент	Професор
Д	12. Цитирания или рецензии в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази данни с научна информация или в монографии и колективни томове	15	-	100	-	50	100
	13. Цитирания в монографии и колективни томове с научно рецензиране	10					
	14. Цитирания или рецензии в нереферирани списания с научно рецензиране	5					
Е	15. Придобита научна степен "доктор на науките"	40	-	-	-	-	100
	16. Ръководство на успешно защитил докторант (n е броят съръководители на съответния докторант)	40/n					
	17. Участие в национален научен или образователен проект	15					
	18. Участие в международен научен или образователен проект	20					
	19. Ръководство на национален научен или образователен проект	30					
	20. Ръководство на международен научен или образователен проект	40					
	21. Публикуван университетски учебник или учебник, който се използва в училищната мрежа	40/n					
	22. Публикувано университетско учебно пособие или учебно пособие, което се използва в училищната мрежа	20/n					